

William Shakespeare – Lindsay Kemp Company: *A Midsummer Night's Dream* (*Sen kresne noči*)

Po nastopu na 15. Bitefu je znamenita gledališka skupina Lindsay Kemp Company gostovala tudi v ljubljanskem Cankarjevem domu. Zaigrala, zaplesala, zapela je »Sen kresne noči« Williama Shakespeara. Seveda na popolnoma samosvoj, se pravi kempovski način. Kar pa ne pomeni, da je velikega angleškega dramatika »izdala«, čeprav je njegovega besedila ostalo bore malo in čeprav je bilo marsikaj spremenjeno oziroma postavljeno na glavo. Ostal je namreč duh, bistvo, jedro Shakespeareovega »Sna kresne noči«.

Bila je to razkošna vizualizacija, razbohotena teatralnost, intenzivna čutnost, razigrano razposajeno naivna erotičnost vseh možnih smeri in povezav, ki bi je pravzaprav ne pričakovali glede na prej omenjene značilnosti, saj so v Kempovih prejšnjih uprizoritvah ustvarjale prej težko, zatoхло, toda tudi slikovito ozračje in napeto, vsiljivo poltenost kot pa pristno, radoživno, naravno erotičnost. Poleg tega pa še imenitno domiselno in pretehtano burkaštvo v znamenitih prizorih z rokodelci, ki tokrat igrajo »Romea in Julijo« (!). In vse je odlično služilo obuditvi skritega duha Shakespeareovega »Sna«, ki se je z njim tako težko srečati, ne samo na naših, temveč tudi svetovnih odrih. Do sedaj je to resnično uspelo samo Petru Brooku (pred več leti smo ta dosežek videli tudi na Bitefu) in sedaj Lindsayju Kempu, avtorju zamisli in režije, seveda na zelo različna načina.

Kempova uprizoritev je totalno gledališče, je bogatija gibov, zvokov, kostumov, svetlobe, vonjav, je dosežek, ki potegne gledalca v vrtinec absolutne teatralnosti in ga izpusti tik pred dnom, ki mu je ime kič. Ustvarja jo devet vsestranskih umetnikov, ki stalno menjavajo vloge, tako da imaš občutek množice izvajalcev, posebej še zato, ker imajo ti igralci, plesalci, pevci tako izjemne transformacijske sposobnosti. Imenitni plesalec Francois Testory je obenem presenetljiv falsetni pevec starih viž, potem pa še navdušujoč klovnovski rokodelec, ki neverjetno zabavno igra radoveden grm. The Incredible Orlando z raskavim, hripavim glasom iz ogromnih ust igra Hipolito in Titanijo kot monumentalni, težki figuri pošastno otrplih ali divje izrazitih potez. Lindsay Kemp pa je spak, plešast, z velikimi ušesi, posebna mešanica otroškosti in starikavosti, naravnosti in nenaravnosti, poosebljena dvojnost (dobrega in zlega), izredno sugestivna, v dogajanju prevladujoča osebnost.

Kempov »Sen kresne noči« je zato poseben gledališki dogodek, je stvaritev, ki prodira k Shakespearovemu bistvu s čuti in ne razumom, je afirmacija in obenem parodija, resnična zavzetost in posmeh.

Lindsay Kemp Company, London. Cankarjev dom, september 1981.

Večer, 1. 10. 1981: *Kempov »Sen«*.